

BOŻA MISJA WŚRÓD NAS (CZ. II)

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 7 października

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: J 20,21-22; Mt 28,16-20; Ap 14,6-7; Pwt 7,6.11-12; Ap 7,9-10.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28,19).

Wątek Boga misji przewija się przez całe *Pismo Święte*. Scala dzieje ludzkości i wskazuje Boży cel przyświecający stworzeniu ludzi. Łączy objawienie Boga z Jego zasadniczym celem — odrodzeniem obrazu Boga w Jego upadłych dzieciach (por. Kol 3,9-10; 1 J 3,2).

Misja Boga jest także tłem pozwalającym nam właściwie widzieć i rozumieć Słowo Boże skierowane do nas. Gdy czytamy *Biblię*, rozpoznajemy Boga, który celowo zwraca się do nas. Przez swoją misję — mimo rozłamu spowodowanego przez grzech (zob. Iz 59,2) — Bóg odradza zerwane więzi z ludzkością aż do wspaniałego dnia, gdy uczyni „wszystko nowym” (Ap 21,5).

W tym czasie Bóg postanowił objawić się nam w taki sposób, byśmy mogli zrozumieć Jego naturę i zamiary, a ponad wszystko nawiązać realną i trwałą więź z Nim. Mówiąc innymi słowy, nie tylko Go poznajemy, ale także dzielimy się z bliznami naszym doświadczeniem z Nim oraz Jego zbawienną miłością.

Tak więc w *Písmie Świętym* Bóg wskazuje nam zasadnicze elementy swojej misji.

Misja Boga przedstawiona w *Piśmie Świętym* ukazuje centralną rolę Jezusa jako jedynego Zbawiciela. Chrystus powiedział:

— „Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (J 14,6).

Jezus pomaga nam zrozumieć rolę Trzech Boskich Osób w Bożej misji.

Wszystko to, co uczynił Chrystus, uczynił albo dla swojego Niebiańskiego Ojca, albo w Jego imieniu (zob. J 4,34; 5,30; 12,45). Jednak musimy pamiętać o tym, że misja Jezusa nie zaczęła się wraz z Jego ucieleśnieniem. Syn Boży otrzymał ją od Ojca jeszcze przed założeniem świata (por. Ef 1,4; 1 P 1,20).

Bóg zaplanował swoje działania dla ludzkości, zanim założył fundamenty naszej planety. Gdy nadszedł czas, świadomie wkroczył w historię ludzkości, aby zrealizować swoje zamiary.

Syn Boży stworzył świat (zob. J 1,3), a „gdy nadeszło wypełnienie czasu” (Ga 4,4), Bóg okazał swoją miłość, posyłając Syna na świat (zob. J 3,16-17). Syn przyszedł, umarł na krzyżu i pokonał śmierć. Następnie Duch posłany przez Ojca przyszedł tutaj (zob. J 14,26; 16,7), aby przekonać świat (zob. J 16,8-11), a obecnie kontynuuje misję Ojca i Syna, udzielając mocy ludowi Bożemu i posyłając wierzących z misją (zob. J 14,26; 16,13-14).

Przeczytaj J 20,21-22. Jak zrozumienie faktu, iż misja pochodzi od Ojca, Syna i Ducha Świętego, wpływa na kształtowanie *naszej* misji?

Choć słowo Trójca nie występuje w *Biblii*, powiązane z misją dowody obejmujące wszystkie Trzy Osoby Bóstwa są niezwykle liczne. Na przykład po zmartwychwstaniu Chrystus ukazał się swoim uczniom i obiecał im:

— „A oto Ja zsyłam na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości” (Łk 24,49).

W jednym zdaniu przedstawiona tu została prawda o misji Bóstwa: obietnica Ojca, zapewnienie Syna o wypełnieniu obietnicy i wypełnienie obietnicy przez przychodzącego Ducha Świętego (por. Łk 3,16; Dz 1,4-5.8).

Tego rodzaju wypowiedzi upewniają nas o tym, że misja nie pochodzi od nas. Jest ona własnością Boga w trzech osobach, a zatem niezawodnie zostanie wykonana.

Ojciec, Syn i Duch Święty uczestniczą w dziele ratowania grzeszników. Dlaczego świadomość tego faktu jest dla nas tak mocnym wsparciem?

Przeczytaj Mt 28,16-20. Jakie elementy uczniostwa możesz wskazać w tych wersetach?

Mt 28,16-20 zawiera biblijną deklarację misji zwaną *wielkim ewangelizacyjnym zleceniem* (zob. Mt 28,18-20), w którym Jezus instruuje swoich wyznawców, by szli przez świat oraz czynili ludzi Jego uczniami, ucząc ich wierzyć i prowadząc do wspólnoty (zob. także Mk 16,15-16; Łk 24,44-49; J 20,21-23; Dz 1,8).

Zasadnicze elementy Mt 28,16-20 można ująć w czterech prostych punktach: (1) Jezus nakazuje swoim uczniom udać się do Galilei, gdzie spotkają się z Nim (zob. Mt 28,16-17), (2) Jezus przychodzi do nich i oznajmia im swoją moc i władzę (zob. Mt 28,18), (3) Jezus zleca swoim uczniom szczególne zadanie — pozyskiwanie uczniów dla Niego (zob. Mt 28,19-20), (4) Jezus obiecuje swoim uczniom, że będzie z nimi aż do końca świata (zob. Mt 28,20).

Pozyskiwanie uczniów dla Jezusa jest głównym elementem wielkiego ewangelizacyjnego zlecenia i głównym zadaniem misji. Dosłownie w greckim oryginale Mt 28,19 zaczyna się następująco: „Wyruszywszy więc, czyńcie uczniami...” (BI). Słowo *więc* sugeruje, że zlecenie to opiera się na czymś, co zostało powiedziane wcześniej (zob. Mt 28,18) — na mocy i władzy Jezusa, które uzyskał dzięki zwycięstwu odniesionemu przez zmartwychwstanie.

To ciekawe, że jedynym czasownikiem wskazującym na działanie użytym w trybie rozkazującym w wielkim zleceniu jest: ...*czyńcie uczniami*. Nauczanie wszystkich, chrzczenie ich i przekazywanie nauki Jezusa całemu światu to cechy procesu czynienia ludzi uczniami. Jezus wyraźnie kieruje swoich uczniów na jeden cel — pozyskiwanie innych uczniów dla Niego. Jest to jeden z najważniejszych misyjnych fragmentów *Pisma Świętego*. Kończy się obietnicą Jezusa, iż Jego obecność będzie stale towarzyszyć Jego wyznawcom.

Oczywiście wielkie ewangelizacyjne zlecenie dotyczy nie tylko pierwszego pokolenia uczniów, którzy osobiście usłyszeli je od Jezusa. Nie byli oni w stanie udać się do *wszystkich narodów*, by wypełnić misję uczynienia ludzi uczniami. Dlatego zlecenie to jest skierowane do wszystkich wyznawców Jezusa Chrystusa i wszyscy powinni uczestniczyć w czynieniu ludzi uczniami. Przesłanie, które mają przekazać — wieczna ewangelia Jezusa Chrystusa — jest przeznaczone dla całego świata, bez żadnych ograniczeń geograficznych, społecznych czy etnicznych.

Misją jest *czynienie uczniami*. W jaki sposób to zlecenie Chrystusa wpływa na twój sposób życia i twoje służenie bliźnim? W jaki sposób możesz pełniej zaangażować się w to, do czego zostałeś powołany?

Przeczytaj Ap 14,6-7. Jakie elementy Bożej misji dostrzegasz w *wiecznej ewangelii* przedstawionej w przesłaniu pierwszego anioła?

Jest to jedyny przypadek w *Piśmie Świętym*, gdy słowa *wieczna* oraz *ewangelia* są połączone ze sobą. Ewangelia to dobra nowina o łasce danej wszystkim przez Jezusa Chrystusa. On bowiem przyszedł na świat, by okazać nam *łaskę i prawdę* (zob. J 1,14). Prowadził bezgrzeszne życie i umarł na krzyżu jako zastępcza ofiara, ponosząc karę za nasze grzechy (zob. Iz 53,4-5; 1 P 3,18). Następnie powstał do życia, wrócił do nieba i został wywyższony przez Ojca, a obecnie wstawia się za nami w niebiańskiej świątyni (zob. Ap 1,18; Dz 2,33; Hbr 7,25). Wkrótce wypełni swoją największą obietnicę — przyjdzie powtórnie w majestacie i chwale, a ostatecznie, po milenium, ustanowi Królestwo Boże na ziemi (zob. J 14,1-4; Dz 1,11; Ap 21,1-4). Takie są zasadnicze realia wiecznej ewangelii.

Fakt, iż przesłanie to jest wieczne, ma istotne znaczenie. Istnieje tylko jedna ewangelia i jedno zbawienie. Nie zmieni się ona, aż Boża misja zostanie wypełniona. Nie będzie więcej innej ewangelii. Zwodnicze nauki i doktryny pojawiają się i znikają (zob. Ef 4,14), ale przesłanie zbawienia, wieczna ewangelia, pozostaje niezmiennie, a ci, którzy przyjmują je z wiarą i są mu posłuszni, zostaną nagrodzeni (zob. Pwt 5,33; Rz 2,6).

Zlecenie dane pierwszym uczniom obowiązuje nas tak samo, jak i ich. Mamy na całym świecie kontynuować zadanie pozyskiwania uczniów dla Chrystusa. Ale jakich uczniów? Dobrych, uczciwych, poświęconych i miłujących ludzi? Te cechy są cenne, ale niewystarczające. Musimy pozyskiwać uczniów, którzy akceptują wszystkie biblijne elementy uczniostwa (zob. Łk 9,23; J 13,34-35; 2 Kor 5,17) wraz z jego ostatecznym celem — przygotowaniem siebie i innych na powtórne przyjście Pana, Jezusa Chrystusa.

„Głoszenie sądu [zob. Ap 14,6-7] jest zwiastowaniem rychłego powtórnego przyjścia Chrystusa. A zwiastowanie to zostało nazwane wieczną ewangelią. Tak więc głoszenie powtórnego przyjścia Chrystusa jako mającego rychło nastąpić jest ukazane jako ważna część przesłania ewangelii”⁶.

Jak koncepcja sądu łączy się z *wieczną ewangelią* w przesłaniu pierwszego anioła? Dlaczego ewangelia ma zasadnicze znaczenie w kontekście nauki o sądzie?

⁶ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 159.

Na przestrzeni dziejów Bóg zawsze miał ludzi, którzy wiernie reprezentowali Jego charakter i posłuszenie realizowali Jego cele. Lud Boży to ci, którzy zostali powołani przez Boga i przyjęli zaproszenie do uczestniczenia w Jego łasce. Wszyscy oni stawali i stają się wykonawcami Bożej misji.

Przeczytaj Rdz 12,1-3 oraz Pwt 7,6.11-12. Jaki był pierwotny cel Boga dla Jego ludu w czasach starotestamentowych?

Przymierze Boga z Abrahamem i jego potomkami miało konkretny cel. Zostali oni powołani, zorganizowani i posłani jako wykonawcy Bożej misji — przekaziele błogosławieństw dla innych narodów (por. Pwt 28,10; Iz 49,6). Jednak zostali wybrani w ramach więzi przymierza z Bogiem, a warunkami tego przymierza były wiara i posłuszeństwo (zob. Rdz 22,16-18; Wj 19,5-6; Pwt 28,1-2; 2 Krn 7,14). Ten proces przyciągania okolicznych narodów przez przykład Izraelitów był Bożą *strategią misyjną* w czasach starotestamentowych.

W czasach nowotestamentowych Boża misja trwa nadal. Zmartwychwstały Pan i Zbawiciel wprowadził nową *strategię misyjną* (zob. Mt 28,18-20; Dz 1,8), w ramach której uczniowie Chrystusa — Jego Kościół — pełnią misję na całym świecie, zamiast, jak Izraelici, czekać, aż świat przyjdzie do nich. Misja nie została wymyślona przez Kościół. Przeciwnie, Kościół istnieje dlatego, że Bóg ma misję do wypełnienia, a wypełniając ją, posługuje się Kościołem.

Musimy zadać sobie pytanie:

— Co jest misją Kościoła?

Misją Kościoła jest misja Tego, który powołał Kościół do istnienia:

— „Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło” (Łk 19,10).

Choć nikt z ludzi nie może zbawić swojego bliźniego, to jednak wszyscy możemy i powinniśmy wskazywać bliźnim jedynego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

„Misją Kościoła Chrystusowego jest ratowanie ginących grzeszników. Jest nią głoszenie miłości Boga do ludzi i pozyskiwanie ich dla Chrystusa mocą tej miłości”⁷. To największy przywilej i nasz pierwszy obowiązek!

Misja jest dla Kościoła tym, czym tlen dla organizmu. Bez tlenu nie jesteśmy w stanie żyć. Bez misji Kościół przestaje istnieć. Co możesz zrobić, by przyczynić się do podtrzymania życia twojego zboru?

⁷ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 3, Mountain View–Omaha 1948, s. 381.

Przeczytaj Ap 7,9-10. Co wersety te sugerują w kwestii geograficznego zasięgu Bożej misji?

Lekcja tego tygodnia celowo omawia dwa podstawowe misyjne fragmenty tekstu biblijnego, które podkreślają centralne znaczenie czynienia ludzi uczniami Chrystusa w ramach realizacji wielkiego ewangelizacyjnego zlecenia i głoszenia przesłania ewangelii. Ciekawe jest to, że te dwa fragmenty *Nowego Testamentu* mają co najmniej jeden wyraźny wspólny punkt — zasięg misji. Mówią one:

- „Idźcie tedy i czyńcie uczniami *wszystkie narody*” (Mt 28,19).
- „...mieszkańcom ziemi i *wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom*” (Ap 14,6).

Mówiąc innymi słowy, ewangelia Chrystusa ma dotrzeć do wszystkich warstw społecznych, narodów, języków i ludów. Wpływ ewangelii ma zjednoczyć zbawionych w jednym wielkim braterstwie. Mamy tylko jeden wzór do naśladowania — Chrystusa. Gdy przyjmujemy prawdę, która jest w Jezusie, to narodowe uprzedzenia i zawiści zostają odrzucone, a duch prawdy łączy serca w jedność.

Gdy Jezus powiedział: „Będziecie mi świadkami” (Dz 1,8), miał na myśli trzy geograficzne obszary:

Obszar pierwszy: *Będziecie mi świadkami w Jerozolimie...* W tym czasie Jego uczniowie byli blisko Jerozolimy. Zatem Jezus powiedział w zasadzie:

— Zaczynajcie przekazywać wasze doświadczenie z Bogiem ludziom, którzy są blisko was.

Misja zaczyna się w domu, w rodzinie, wśród sąsiadów i przyjaciół. To jest początkowy punkt misji.

Obszar drugi: *...i w całej Judei, i w Samarii...* Nasza misja obejmuje także tych, którzy są nam w jakiś sposób bliscy, ale fizycznie bardziej odlegli. W tej grupie są ludzie mówiący tym samym językiem — ludzie o podobnej kulturze, ale niekoniecznie żyjący w tych samych realiach, co my. To jest nasz dalszy teren misji.

Obszar trzeci: *...i aż po krańce ziemi.* Boża misja wymaga dotarcia z ewangelia do wszystkich miejsc, narodów, grup, języków i ludów. Ostatecznym zakresem oddziaływania misji jest cały świat.

WYZWANIE: W nadchodzącym tygodniu módl się za społeczność, w której mieszkasz. Bóg umieścił cię tam nie bez powodu.

DODATKOWE WYZWANIE: Zapoznaj się z danymi demograficznymi regionu, w którym mieszkasz (jakiego rodzaju ludzie zamieszkują okolicę). Dowiedz się więcej o pochodzeniu etnicznym i religijnym, o liczbie poszczególnych grup wiekowych, o poziomie zamożności, o językach używanych na co dzień oraz o innych tego rodzaju rzeczach. Proś Boga, by wskazał ci, w jaki sposób możesz mówić tym ludziom o Jego miłości.

DO DALSZEGO STUDIUM

Na świadectwo wszystkim narodom. „Słowa Zbawiciela: »Wy jesteście światłością świata« (Mt 5,14), wskazują na fakt, że On powierzył swoim wyznawcom ogólnościową misję. Jak promienie słońca docierają do wszystkich zakątków ziemi, tak Bóg postanowił, że światło ewangelii ma dotrzeć do każdej duszy na ziemi. Gdyby Kościół Chrystusa wypełniał zamiar naszego Pana, światło docierałoby do wszystkich, którzy pozostają w ciemności i krainie cienia śmierci. Zamiast gromadzić się i odpychać od siebie obowiązek niesienia krzyża, członkowie Kościoła rozprosziliby się po wszystkich krajach, pozwalając, by światło Chrystusa jaśniało od nich, oraz pracując podobnie jak On pracował dla ratowania dusz. Wtedy *ewangelia królestwa* szybko zostałaby rozniesiona po całym świecie.

Ze wszystkich krajów dobiega macedońskie wezwanie:

— »Przyjdź (...) i pomóż nam!« (Dz 16,9 BP).

Bóg otwiera przed nami kolejne tereny. Niebiańskie istoty współdziałają z ludźmi. Opatrzność idzie przed nami, a moc Boża współdziała z ludzkimi wysiłkami. Tylko ślepi nie widzą działania Pana i głusi nie słyszą wołania Prawdziwego Pasterza skierowanego do Jego owiec. Niektórzy usłyszeli Boże powołanie i odpowiedzieli na nie. Niech teraz odpowiedzą na nie wszystkie uświęcone serca i przyłączą się do głoszenia życiodajnego przesłania. Jeśli ludzie w pokorze i z wiernością podejmą wyznaczone przez Boga dzieło, Jego moc objawi się, nawracając wielu ku prawdzie. Efekty ich wysiłków będą wspaniałe”⁸.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Wiarygodność wpływu Kościoła w społeczeństwie zależy głównie od tego, w jakim zakresie członkowie Kościoła — my wszyscy — odzwierciedlają w swoim życiu miłość Boga, wypełniając Jego misję. Jak ty osobiście odpowiadasz na to wyzwanie?

2. Jak twój zbor jest postrzegany i rozumiany przez mieszkańców okolicy niebędących adwentystami? Jak możesz się tego dowiedzieć? Jeśli odbiór jest pozytywny, jak możesz go wzmocnić? Jeśli jest negatywny, jak możesz to zmienić?

3. Dlaczego ważne jest to, by w centrum naszej misji wobec świata pozostawała *wieczna ewangelia*? Jaką ostateczną nadzieję moglibyśmy wskazywać ludziom na całym świecie, gdyby nie wielka nadzieja, którą mamy w ewangelii — dobrej nowinie o tym, czego Jezus dokonał dla nas na krzyżu?

⁸ Ellen G. White, w: *The Advent Review and Sabbath Herald*, 14.11.1912.